

Datum van
inontvangstneming

:

08/06/2023

Zaak C-80/23**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

14 februari 2023

Verwijzende rechter:

Sofiyski gradski sad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

14 februari 2023

Verzoeker:

Zamestnik direktor na Glavna direktsia za borba s organiziranata prestapnost kam Ministerstvo na vatreshnite raboti (plaatsvervangend directeur van het directoraat- generaal voor bestrijding van georganiseerde misdaad bij het ministerie van Binnenlandse Zaken)

Beschuldigde:

V. S.

BESLISSING

Datum: 14 februari 2023

Stad: Sofia

De Sofiyski gradski sad (rechter voor de stad Sofia, Bulgarije) . [niet vertaald]

stelt na onderzoek van civiele klacht nr. 752, ingeschreven op de rol voor 2021, het volgende vast:

- 1 De verwijzende rechter heeft kennisgenomen van het in het onderhavige hoofdgeding gewezen arrest van het Hof van Justitie van 26 januari 2023 in zaak C-205/21 (ECLI:EU:C:2023:49), en stelt vast dat bepaalde omstandigheden nog niet zijn opgehelderd, zodat hij dit arrest niet rechtstreeks kan toepassen om te beoordelen of en onder welke voorwaarden hij machtiging moet verlenen voor het verzamelen van de biometrische en genetische gegevens van V.S.

- 2 De moeilijkheden betreffen ten eerste de stukken van het dossier die de verwijzende rechter kan gebruiken bij de toetsing die hem in punt 133 [van het arrest van het Hof] is opgedragen, en ten tweede de vraag of die toetsing zich kan uitstrekken tot de overtuigingskracht van het bewijsmateriaal, aangezien in punt 100 wordt erkend dat het nationale recht niet de mogelijkheid biedt om het bewijsmateriaal te beoordelen, terwijl op basis van het antwoord op de eerste vraag en volgens de uiteenzettingen in de punten 130 en 131 die beoordeling toch vereist kan zijn.
- 3 Deze vaststelling maakt het noodzakelijk om een nieuw verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen.

Feiten van het hoofdgeding

- 4 Op 1 maart 2021 is de natuurlijke persoon V.S., tezamen met drie andere personen, in verdenking gesteld voor deelneming aan een criminele organisatie met het voornemen om in Bulgarije – in het kader van de activiteiten van twee handelsvennootschappen – op gecoördineerde wijze en met het oog op verrijking strafbare feiten in de zin van artikel 255 van de Nakazatelen kodeks (wetboek van strafrecht; hierna: „NK”) te plegen met het oog op belastingontduiking in samenhang met de vaststelling en betaling van belastingschulden overeenkomstig de Zakon za danaka varhu dobavenata stoynost (wet op de belasting over de toegevoegde waarde); de feiten zijn juridisch gekwalificeerd als strafbare feiten in de zin van artikel 321, lid 3, tweede geval, punt 3, juncto artikel 321, lid 2, NK.

De akte van beschuldiging is op 15 maart 2021 aan de betrokkene betekend. V.S. heeft haar eigen verdediging gevoerd en liet zich daarbij niet door een advocaat vertegenwoordigen.

- 5 Onmiddellijk na de formele beschuldiging is haar verzocht om medewerking te verlenen aan de uitvoering van een politiële registratie bestaande in het nemen van vingerafdrukken, foto's en een staal voor het opstellen van haar DNA-profiel (hierna: „verzameling van biometrische en genetische gegevens”).
- 6 De politiële registratie is een procedure die losstaat van de strafrechtelijke procedure en daarvan te onderscheiden is. Zij wordt ingeleid op grond van de akte van beschuldiging, maar staat los van de strafrechtelijke procedure en maakt daar geen deel van uit. Er gelden dus andere regels voor.
- 7 Aangezien V.S. weigerde haar medewerking te verlenen aan de verzameling van haar biometrische en genetische gegevens, heeft zij diezelfde dag nog in een formulier verklaard dat zij in kennis was gesteld van het bestaan van een wettelijke grondslag voor de uitvoering van een politiële registratie overeenkomstig de Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti (wet op het ministerie van Binnenlandse Zaken; hierna: „ZMVR”). Voorts heeft zij in dat formulier de officiële verklaring afgelegd dat zij niet bereid is om vingerafdrukken te laten afnemen, zich te laten fotograferen en stalen af te staan

voor het opstellen van een DNA-profiel. Een reden voor die weigering heeft zij niet opgegeven.

- 8 Zij is vervolgens niet onderworpen aan de genoemde handelingen met het oog op politieke registratie. In plaats daarvan hebben de politiediensten zich gewend tot de verwijzende rechter.

In het verzoekschrift wordt verwezen naar de aanhangige strafzaak; voorts wordt erin aangevoerd dat er voldoende bewijzen bestaan voor de schuld van de beklaagden, onder wie V.S.; ook wordt vermeld dat zij formeel is beschuldigd van het plegen van een strafbaar feit in de zin van artikel 321, lid 3, tweede geval, punt 2, juncto artikel 321, lid 2, NK en dat zij heeft geweigerd vingerafdrukken te laten afnemen, zich te laten fotograferen en stalen af te staan voor het opstellen van een DNA-profiel; in het verzoekschrift worden de toepasselijke wettelijke bepalingen aangehaald (artikel 68, lid 1, ZMVR en artikel 11, lid 4 van de Naredba za reda za izvarshvane i snemane na politseyska registratsia (besluit tot regeling van de nadere uitvoeringsvoorwaarden van de registratie door de politie; hierna: „NRISPR”); tot slot wordt verzocht om V.S. verplicht te onderwerpen aan de uitvoering van deze handelingen (het nemen van vingerafdrukken en dossierfoto's, alsook van stalen met het oog op het opstellen van een DNA-profiel).

- 9 Bij dit verzoekschrift zijn de volgende documenten gevoegd: een afschrift van de akte van formele beschuldiging van V.S. en een afschrift van de verklaring waarbij V.S. haar toestemming weigert om vingerafdrukken te laten afnemen, zich te laten fotograferen en stalen af te staan voor het opstellen van een DNA-profiel.

De overige in het dossier opgenomen stukken zijn niet overgelegd aan de verwijzende rechter. De redenen hiervoor worden uiteengezet in de punten 21 tot en met 27 hieronder.

Aangevoerde bepalingen en rechtspraak van de Europese Unie

- 10 Richtlijn (EU) 2016/680 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door bevoegde autoriteiten met het oog op de voorkoming, het onderzoek, de opsporing en de vervolging van strafbare feiten of de tenuitvoerlegging van straffen, en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad (PB 2016, L 119, blz. 89)

Arrest van het Hof van Justitie van 26 januari 2023, Ministerstvo na vatreshnite raboti (C-205/21, ECLI:EU:C:2023:49)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

- 11 Nationale wetten:

Nakazatelen kodeks (wetboek van strafrecht; hierna: „NK”)

Nakazatelno-protsesualen kodeks (wetboek van strafvordering; hierna: „NPK”)

Zakon za Ministerstvoto na vatreshnite raboti (wet op het ministerie van Binnenlandse Zaken; hierna: „ZMVR”)

In het NPK opgenomen nationale regeling inzake rechterlijke toetsing van in het vooronderzoek door opsporingsinstanties genomen maatregelen die inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen

- 12 In de loop van het vooronderzoek en met het oog op het verzamelen van bewijsmateriaal ontstaat de noodzaak van dergelijke onderzoeksmaatregelen die inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen – bijvoorbeeld toegang tot verkeersgegevens – artikel 159 bis NPK; fouillering, doorzoeking van hun woningen en voertuigen alsmede inbeslagname in hun woningen en voertuigen – artikel 161 NPK; of onderzoek aan het lichaam of aan de kleding van personen naar voorwerpen die zij bij zich dragen – artikel 164 NPK; confiscatie en inbeslagname van briefwisseling – artikel 165 NPK, enzovoort.
- 13 Een van die onderzoeksmaatregelen is het onderzoek van een persoon - artikel 158 NPK. Dit onderzoek betreft het vaststellen van fysieke kenmerken, waaronder verwondingen, littekens, sporen van het misdrijf, enzovoort. Het onderzoek van een persoon kan ook gepaard gaan met het nemen van foto's, vingerafdrukken en een staal voor het opstellen van een DNA-profiel (dat wil zeggen het verzamelen van biometrische en genetische gegevens), wanneer dat noodzakelijk is het voorwerp van de procedure van de procedure.
- 14 Volgens de nationale norm voor de bescherming van de rechten van natuurlijke personen worden de in de punten 12 en 13 bedoelde maatregelen door de opsporingsinstanties uitgevoerd na voorafgaande rechterlijke machtiging; in spoedeisende gevallen kunnen zij zonder een dergelijke voorafgaande machtiging worden uitgevoerd, maar dan moet vervolgens onverwijld rechterlijke toestemming worden verkregen [...] [niet vertaald].

Het in punt 13 bedoelde onderzoek van een persoon wordt verricht met zijn toestemming. Wanneer de betrokkene toestemming weigert, wordt dat onderzoek met rechterlijke machtiging onder dwang verricht – artikel 158, lid 3, NPK; in spoedeisende gevallen wordt het zonder rechterlijke machtiging verricht, met dien verstande evenwel dat die machtiging achteraf moet worden verkregen – artikel 158, lid 4, NPK.

- 15 In elk afzonderlijk geval wordt het dossier overgelegd aan de rechter, die alle stukken kan bestuderen teneinde te beoordelen of het verzoek om voorafgaande of latere machtiging gegrond is.

- 16 In de loop van het vooronderzoek ontstaat de noodzaak om procedurele dwangmaatregelen tegen beschuldigten te nemen – voorlopige hechtenis – artikel 64 en 65 NPK; huisarrest – artikel 62 NPK; maatregelen ter bescherming van het slachtoffer – artikel 67 NPK; ontzetting uit het ambt – artikel 69 NPK, enzovoort. De rechter is hiervoor bevoegd.

In elk afzonderlijk geval wordt het dossier overgelegd aan de rechter die alle stukken kan bestuderen teneinde te beoordelen of het verzoek van het openbaar ministerie om deze maatregelen te gelasten al dan niet gegrond is. In deze gevallen heeft ook de verdediging toegang tot de stukken.

- 17 In de loop van het vooronderzoek ontstaat de noodzaak om maatregelen te nemen ter veiligstelling van een geldboete, een confiscatie, enzovoort. Ook hierover beslist de rechter, die toegang heeft tot het gehele dossier.
- 18 In de voorfase van de strafprocedure geeft de rechter immers in talrijke gevallen rechterlijke machtigingen en toestemmingen af voor de uitvoering van diverse maatregelen die de rechten van natuurlijke personen aantasten, of beslist hij over klachten van betrokkenen wegens schending van hun rechten – inzonderheid over rechtsmiddelen tegen voorlopige hechtenis. In elk van die gevallen wordt het volledige dossier overgelegd aan de rechter, die het moet onderzoeken en op basis van de daarin opgenomen stukken dient te beslissen.

In de praktijk heeft dit geleid tot belemmering van het eigenlijke onderzoek, en om die reden is de bijzondere bepaling van artikel 203, lid 5, NPK ingevoerd, volgens welke het onderzoek in een procedure wordt voortgezet, ook wanneer het dossier in verband met procedurele dwangmaatregelen aan de rechter werd overgelegd.

- 19 Het dossier wordt niet aan de rechter overgelegd wanneer een getuige voor een rechter wordt gehoord – artikel 222, lid 1, tweede volzin, NPK. De reden hiervoor is het ontbreken van de mogelijkheid voor de rechter om het verhoor zelf af te nemen – de rol van de rechter is passief, in die zin dat hij alleen de formele voorwaarden voor de rechtmatigheid van dit verhoor moet toetsen. De rechter neemt geen beslissingen.

Indien een getuige wordt gehoord onder een geheime identiteit, heeft de rechter toegang tot zijn werkelijke identiteit - artikel 123, lid 5, juncto artikel 123, lid 2, punt 2, NPK.

- 20 Slotsom: ter zake van strafrechtelijke procedures zijn er naar nationaal recht en in de nationale rechtspraak en rechtsleer geen praktijkgevallen of theoretische benaderingen voorhanden, op grond waarvan de rechter, wanneer hij beslist op een verzoek dat inbreuk maakt op de rechten van natuurlijke personen, niet over het dossier kan beschikken teneinde het strafrechtelijk onderzoek niet te belemmeren.

Er wordt niet aangenomen dat de rechter het geheim van het onderzoek zou kunnen schenden, informatie aan verdachten zou kunnen onthullen of anderszins de mogelijkheden van de opsporingsinstanties zou kunnen beperken om onderzoeksmaatregelen uit te voeren – zoals uiteengezet in punt 100 van het arrest in zaak C-205/21.

Een dergelijke aanname klinkt volkomen absurd vanuit het oogpunt van het nationale recht.

Reden om het dossier niet aan de rechter over te leggen indien een verzoek op grond van artikel 68 ZMVR is ingediend om een rechterlijk bevel tot gedwongen verzameling van biometrische en genetische gegevens in het kader van de verplichte politieke registratie

- 21 De bovengenoemde bepalingen zijn alleen relevant voor strafrechtelijke procedures. Zij zijn echter niet relevant voor andere procedures, waaronder de procedure op grond van artikel 68, lid 5, tweede volzin, ZMVR. Die procedure staat los van de strafrechtelijke procedure en maakt er geen deel van uit (zie punt 6 hierboven).
- 22 Artikel 68 ZMVR is zodanig verwoord dat de politieke registratie automatisch voortvloeit uit het feit dat een persoon wordt beschuldigd van een ambtshalve vervolgbaar en opzettelijk gepleegd strafbaar feit. Aangezien het verzamelen van biometrische en genetische gegevens een verplicht onderdeel is van die politieke registratie, moeten die gegevens dan ook noodzakelijkerwijs worden verzameld als een automatisch gevolg van de akte van beschuldiging ten aanzien van die persoon.
- 23 Volgens artikel 68, lid 5, tweede volzin, ZMVR worden die handelingen in geval van weigering van de beschuldigde om zijn biometrische en genetische gegevens tijdens zijn politieke registratie te laten verzamelen, onder dwang verricht „met rechterlijke machtiging”.

Gelet op het automatische karakter van de politieke registratie, alsmede van het verzamelen van biometrische en genetische gegevens, is de rechterlijke toetsing krachtens artikel 68, lid 5, tweede volzin, ZMVR beperkt tot de vraag of er sprake is van een beschuldiging van een ambtshalve vervolgbaar en opzettelijk gepleegd strafbaar feit en of de beschuldigde niet heeft ingestemd met het verzamelen van zijn biometrische en genetische gegevens. In toetsing van andere omstandigheden is niet voorzien. Daarom wordt het dossier niet in zijn geheel aan de rechter overgelegd, maar alleen een afschrift van de akte van formele beschuldiging ten aanzien van de betrokken persoon, tezamen met de verklaring waarbij deze niet met het verzamelen van zijn biometrische en genetische gegevens heeft ingestemd.

- 24 De reden voor die beperkte rechterlijke toetsing is gelegen in het feit dat deze procedure is geregeld in de ZMVR en niet in het NPK; het verzoek wordt ingediend door een politieautoriteit en niet door het openbaar ministerie. De in het

NPK neergelegde waarborgen inzake de overlegging van het gehele dossier aan de rechter en de onbeperkte toetsing van de rechtmatigheid van het verzoek zijn derhalve niet van toepassing.

- 25 Meer in bijzonder: wanneer het verzamelen van biometrische en genetische gegevens noodzakelijk is voor het onderzoek in de concrete procedure waarin de betrokkene formeel in staat van beschuldiging is gesteld, geschiedt dit overeenkomstig de procedure van artikel 158 NPK met toepassing van de daarin neergelegde procedurele waarborgen, waaronder onbeperkte toegang van de rechter tot het dossier alsmede een onbeperkte rechterlijke toetsing van alle aspecten in verband met de rechtmatigheid van die gegevensverzameling, daaronder ook begrepen de vraag of de beschuldiging op een redelijke verdenking berust en of het verzamelen van die gegevens noodzakelijk en evenredig is.

Bij de politieke registratie worden deze gegevens daarentegen alleen verzameld met het oog op een toekomstig gebruik, mocht dat ooit nodig zijn. De nationale wetgever heeft bijgevolg niet voorzien in een doeltreffende rechterlijke toetsing; derhalve wordt het dossier niet aan de rechter overgelegd.

- 26 De verwijzende rechter benadrukt nogmaals dat de reden waarom het dossier in de procedure volgens artikel 68, lid 5, tweede volzin, ZMVR niet aan de rechter wordt overgelegd, geen verband houdt met het doel om het geheim van het onderzoek te bewaren en toekomstige onderzoeksmaatregelen niet te belemmeren.

Deze procedure houdt op zich geen verband met het onderzoek.

De procedure van artikel 158 NPK, volgens welke het dossier steeds in zijn geheel aan de rechter wordt overgelegd, houdt daarentegen wel verband met het onderzoek.

- 27 Slotsom: in de procedure volgens artikel 68, lid 5, tweede volzin, ZMVR is niet voorzien dat het dossier aan de rechter wordt overgelegd, aangezien de wetgever het niet nodig heeft geacht om de rechter te belasten met de beoordeling of de beschuldiging op [voldoende] bewijsmateriaal berust en of het verzamelen van biometrische en genetische gegevens noodzakelijk is, en niet omdat werd gevreesd dat de toegang van de rechter tot het dossier het onderzoek zou belemmeren.

Motivering van de prejudiciële vragen

Eerste vraag

- 28 In punt 133 van het arrest van 26 januari 2023 in zaak C-205/21 heeft het Hof de verwijzende rechter opgedragen na te gaan of het nationale recht toestaat dat wordt beoordeeld of het „strikt noodzakelijk” is om zowel biometrische als genetische gegevens van beschuldigde V.S. te verzamelen met het oog op haar politieke registratie.

- 29 De verwijzende rechter wijst erop dat een dergelijke Unierechtconforme uitlegging mogelijk is wanneer hij, in plaats van de bijzondere bepaling van artikel 68, lid 5, tweede volzin, ZMVR, de algemene regels van het NPK toepast, die gelden in alle gevallen waarin de rechter een voorafgaande machtiging afgeeft voor de uitvoering van onderzoeksmaatregelen die inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen. Volgens die algemene regels moet de rechter een onbeperkte toetsing verrichten van alle aspecten van de rechtmatigheid van de gevraagde onderzoeksmaatregel. Met name wanneer het gaat om het verzamelen van biometrische en genetische gegevens ten behoeve van lopende onderzoeken, gaat de rechter over tot een onbeperkte toetsing van de rechtmatigheid van die maatregel – artikel 158 NPK (zie punten 13 tot en met 15 hierboven).
- 30 In punt 133 van genoemd arrest heeft het Hof verklaard dat die toetsing een beoordeling moet omvatten van (1) de aard en de ernst van het strafbare feit en (2) andere relevante factoren zoals die bedoeld in punt 132 van dat arrest, met name de bijzondere omstandigheden van dat strafbare feit, het mogelijke verband van dat strafbare feit met andere lopende procedures en de gerechtelijke antecedenten of het persoonlijke profiel van de betrokkene.
- 31 De verwijzende rechter wijst erop dat al die omstandigheden vallen onder de toetsing die de rechter in beginsel verricht wanneer hij op grond van het NPK machtiging verleent voor onderzoeksmaatregelen die inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen.

De verwijzende rechter zou bijgevolg kunnen voldoen aan de aanwijzingen van het Hof voor een Unierechtconforme uitlegging indien hij gewoon de algemene procedure van het NPK, daaronder begrepen de procedure volgens artikel 158 NPK (zie punten 13 tot en met 15 hierboven), zou toepassen op de in het geding zijnde handeling waarbij biometrische en genetische gegevens worden verzameld ten behoeve van de politieke registratie.

- 32 De verwijzende rechter wijst er evenwel op dat hij bij toepassing van de algemene procedure van het NPK, daaronder begrepen de procedure volgens artikel 158 NPK, over het volledige dossier beschikt en na inzage ervan de vereiste toetsingen kan verrichten (zie punt 15 hierboven). Dit komt erop neer dat de verwijzende rechter de algemene procedure van het NPK niet alleen zou moeten toepassen ter zake van de uitvoering en de draagwijdte van de door het Hof in de punten 132 en 133 bedoelde toetsingen, maar ook ter zake van de inzage van de stukken, na afloop waarvan hij die toetsingen zou verrichten.
- 33 Dit volgt uit het feit dat de verwijzende rechter over de mogelijkheid moet beschikken om kennis te nemen van de stukken van het dossier, teneinde daadwerkelijk gevolg te kunnen geven aan de aanwijzingen van het Hof met betrekking tot de aard van de te verrichten toetsingen.

Het is met name niet mogelijk om een daadwerkelijk doeltreffende toetsing te verrichten op de enkele basis van de tegen V.S. opgestelde akte van formele beschuldiging en haar schriftelijke weigering om biometrische en genetische gegevens af te staan. Op basis daarvan kunnen de in de punten 132 en 133 van het arrest genoemde omstandigheden – de aard en de ernst van het strafbare feit, de bijzondere omstandigheden van dat strafbare feit, het mogelijke verband van dat strafbare feit met andere lopende procedures en de gerechtelijke antecedenten of het persoonlijke profiel van de betrokkene – niet uitputtend worden getoetst.

- 34 De verwijzende rechter wijst er nogmaals op dat de Unierechtconforme uitlegging als bedoeld in punt 133, eerste volzin, van het arrest mogelijk is, maar dat die ook de bevoegdheid van de rechter vooronderstelt om toegang te vragen tot het dossier in het hoofdgeding en kennis te nemen van de daarin opgenomen stukken.
- 35 Tegelijkertijd blijkt uit punt 100 van het arrest dat het Hof ervan uitgaat dat het met artikel 47 van het Handvest verenigbaar is wanneer een rechter bij wie een verzoek is ingediend om machtiging tot gedwongen verzameling van biometrische en biologische gegevens van een beschuldigde persoon, niet over het dossier beschikt en het bewijsmateriaal bijgevolg niet kan beoordelen. Vanuit dit oogpunt lijkt een nationale wet die het dossier in een procedure volgens artikel 68, lid 5, tweede volzin, ZMVR niet ter beschikking stelt van de rechter, met het Unierecht verenigbaar te zijn.
- 36 Er is dus sprake van een onduidelijkheid. Enerzijds is het Hof het met de nationale wetgever eens dat het dossier niet aan de rechter moet worden overgelegd, zodat het rechtmatig lijkt dat deze – bij gebrek aan dossierkennis – de aan de beschuldiging ten grondslag liggende bewijzen niet kan toetsen (punten 100 en 101). Anderzijds heeft het Hof in de punten 132 en 133 de verwijzende rechter een aantal toetsingen opgedragen die volgens de verwijzende rechter niet doeltreffend kunnen worden verricht wanneer hij niet over het dossier beschikt.
- 37 De eerste vraag is derhalve of artikel 10 van de richtlijn aldus moet worden uitgelegd dat de toetsing van de „strikte noodzaak” kan worden verricht zonder dat de rechter toegang heeft tot het volledige dossier, maar slechts tot twee daarin opgenomen stukken – de akte van formele beschuldiging en de verklaring waarbij niet wordt ingestemd met de verzameling van biometrische en genetische gegevens –, of dat die toetsing omgekeerd veronderstelt dat de rechter toegang moet hebben tot het volledige dossier.
- 38 De verwijzende rechter wijst er nogmaals op dat het Hof in de punten 100 en 101 tot zijn antwoord is gekomen door uit te gaan van een feitelijke en juridische situatie die vreemd is aan het Bulgaarse recht, namelijk dat de rechter geen toegang tot het dossier werd verleend, aangezien de vrees bestond dat zulks het onderzoek zou kunnen belemmeren (hierboven besproken in de punten 12 tot en met 27).

Behoudens een dergelijke reden om het dossier niet ter beschikking van de rechter te stellen, en rekening houdend met het feit dat de Unierechtconforme uitlegging waarom het Hof van Justitie de verwijzende rechter in punt 133 heeft verzocht, toegang tot het dossier vooronderstelt, moet de verwijzende rechter de mogelijkheid hebben om het dossier op te vragen.

- 39 In concreto: om de door het Hof in punt 133 van het arrest opgedragen toetsing in het hoofdgeding te kunnen verrichten, moet de verwijzende rechter het dossier opvragen. Hij kan het dossier echter niet opvragen, aangezien het Hof in de punten 100 en 101 heeft aangenomen dat het rechtmatig is om het dossier niet ter beschikking te stellen van de verwijzende rechter. Het Hof heeft dit echter beslist op grond van een niet-bestaande nationale feitelijke en juridische situatie.

Alvorens het dossier op te vragen, moet de verwijzende rechter derhalve van het Hof de bevestiging verkrijgen dat hij op die wijze niet juist het tegenovergestelde zou doen van hetgeen het Hof reeds in de punten 100 en 101 heeft verklaard.

Wanneer het Hof in de punten 132 en 133 bepaalde toetsingen heeft opgedragen, is het immers mogelijk dat het van oordeel is dat deze moeten worden verricht zonder dat de verwijzende rechter toegang heeft tot het dossier, maar alleen op basis van de akte van formele beschuldiging en de weigeringsverklaring.

Indien het Hof zulks van oordeel is, kunnen die toetsingen niet worden verricht.

Tweede vraag

- 40 Deze vraag wordt alleen gesteld voor het geval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord.

In de punten 100 en 101 van zijn arrest heeft het Hof verklaard dat het gerechtvaardigd is dat de verwijzende rechter – aangezien hij niet over het dossier beschikt – niet de mogelijkheid heeft om de gegrondheid van de beschuldiging te toetsen, op de enkele grond dat die toetsing in een latere fase zal worden verricht.

Indien de verwijzende rechter echter daadwerkelijk over het dossier beschikt, dient hij die toetsing te verrichten, aangezien dit thans niet alleen feitelijk mogelijk – de dossierstukken zijn beschikbaar –, maar ook wettelijk vereist is. Zo heeft het Hof in punt 130 van zijn arrest vastgesteld dat de enkele omstandigheid dat een persoon in verdenking is gesteld op zich niet volstaat, en in punt 131 verduidelijkt dat er gegronde vermoedens moeten bestaan dat de betrokkene het strafbare feit heeft gepleegd.

- 41 Daaruit kan worden afgeleid dat de verwijzende rechter ook kan beoordelen of de beschuldiging op voldoende bewijsmateriaal berust. De rechtvaardigingsgronden hiervoor zijn als volgt:

- artikel 6, onder a), van richtlijn 2016/680 stelt een dergelijk vereiste als essentiële voorwaarde voor het verzamelen van persoonsgegevens;

- een dergelijke beoordeling wordt naar nationaal recht routinematig verricht en steeds overeenkomstig het NPK, daaronder begrepen de procedure van artikel 158 NPK (zie punt 13), die de procedure van artikel 68, lid 5, tweede volzin, [ZMVR] het dichtst benadert;
 - de door het Hof in de punten 100 en 101 van het arrest genoemde mogelijkheid dat een dergelijke toetsing in een latere fase wordt verricht, sluit niet uit dat er op het tijdstip van verlening van de rechterlijke machtiging voor de gedwongen verzameling van de biometrische en biologische gegevens daadwerkelijk nog niet voldoende bewijzen ter ondersteuning van de beschuldiging waren verzameld, maar dat die bewijzen pas in een latere fase zouden worden verkregen;
 - de door het Hof in de punten 100 en 101 van het arrest genoemde mogelijkheid dat een dergelijke toetsing in een latere fase wordt verricht, is een rechtsmiddel tegen een schending die reeds heeft plaatsgevonden, terwijl richtlijn 2016/680 beoogt een mechanisme in te stellen om te voorkomen dat persoonsgegevens, en met name biometrische en genetische gegevens, worden verzameld zonder dat daarvoor een grondslag bestaat.
- 42 Vervolgens wijst de verwijzende rechter er uitdrukkelijk op dat op zijn minst een deel van de aan hem door het Hof in de punten 132 en 133 van zijn arrest opgedragen toetsingen juist betrekking heeft op de beoordeling van het verzamelde bewijsmateriaal met betrekking tot de vraag wie het feit heeft begaan en of het om een strafbaar feit gaat. Dit geldt voor de toetsing van 1) de aard en de ernst van het strafbare feit en 2) de omstandigheden van dat strafbare feit. Om die omstandigheden te beoordelen, moet dus eerst worden vastgesteld dat er „gegronde vermoedens bestaan dat de betrokkene een strafbaar feit heeft gepleegd”, hetgeen veronderstelt dat „reeds voldoende bewijs is verzameld”, zoals uitdrukkelijk wordt overwogen in punt 131 van het arrest.
- 43 De door het Hof in de punten 132 en 133 aan de verwijzende rechter opgedragen beoordeling (beoordeling van de aard en de ernst van het strafbare feit en van de bijzondere omstandigheden van dat strafbare feit) veronderstelt dus ook een beoordeling van de in de punten 100 en 131 van het arrest bedoelde omstandigheden („beoordeling van het bewijsmateriaal waarop de in verdenkingstelling van de betrokkene [...] is gebaseerd” en [van de vraag of] „er gegronde vermoedens bestaan dat de betrokkene een strafbaar feit heeft gepleegd”).
- 44 De tweede vraag is derhalve of de verwijzende rechter, zodra hij over het dossier beschikt, een onbeperkte toetsing kan verrichten van de rechtmatigheid van het verzoek om gedwongen verzameling van biometrische en biologische gegevens alsmede van de gegrondheid van de beschuldiging, of dat hij deze problematiek niet hoeft te behandelen en zich tot een gedeeltelijke toetsing dient te beperken van andere, niet daarmee verband houdende omstandigheden (bijvoorbeeld de gerechtelijke antecedenten en het persoonlijke profiel van de betrokkene).

Om de hierboven uiteengezette redenen heeft [de verwijzende rechter]

BESLOTEN:

DE BEHANDELING VAN HET HOOFDGEDING WORDT GESCHORST

AAN HET HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE WORDEN DE VOLGENDE PREJUDICIËLE VRAGEN VOORGELEGD

1. Is voldaan aan het vereiste van toetsing van de „strikte noodzaak” in de zin van artikel 10 van richtlijn 2016/680, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie in punt 133 van het arrest [van 26 januari 2023, Ministerstvo na vatreshnite raboti, C-205/21, EU:C:2023:49], wanneer die toetsing alleen wordt verricht op basis van de ten aanzien van de betrokkene opgestelde akte van formele beschuldiging en diens schriftelijke weigering om zijn biometrische en genetische gegevens te laten verzamelen, of is het noodzakelijk dat de rechter beschikt over alle stukken van het dossier die hem naar nationaal recht ter beschikking worden gesteld bij een verzoek om machtiging tot uitvoering van onderzoeksmaatregelen die inbreuk maken op de persoonlijke levenssfeer van natuurlijke personen, wanneer dat verzoek in het kader van een strafzaak wordt gedaan?

2. Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: kan de rechter, nadat het dossier hem ter beschikking is gesteld, in het kader van de toetsing van de „strikte noodzaak” in de zin van artikel 10 juncto artikel 6, onder a), van richtlijn 2016/680 ook beoordelen of er gegronde vermoedens bestaan dat de betrokkene het strafbare feit heeft gepleegd waarvan hij is beschuldigd?

... [niet vertaald]